

Sygn. akt I CZ 194/04

POSTANOWIENIE

Dnia 7 stycznia 2005 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Marek Sychowicz (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Józef Frąckowiak

SSN Hubert Wrzeszcz

w sprawie z wniosku D. M. i A. M.

przy uczestnictwie [...]

o stwierdzenie nabycia własności nieruchomości przez zasiedzenie,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym

w Izbie Cywilnej w dniu 7 stycznia 2005 r.,

zażalenia uczestnika postępowania R. B.

na postanowienie Sądu Okręgowego w W.

z dnia 12 sierpnia 2004 r., sygn. akt V Ca .../04,

uchyla zaskarżone postanowienie.

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 12 sierpnia 2004 r. Sąd Okręgowy w W. odrzucił apelację uczestnika postępowania R. B. wniesioną przez adw. W. P. od postanowienia Sądu Rejonowego z dnia 26 sierpnia 2003 r., wobec nieusunięcia w wyznaczonym terminie braku apelacji i niedołączenia pełnomocnictwa udzielonego adwokatowi, który wniósł apelację, do reprezentowania uczestnika postępowania przed Sądem Okręgowym.

W zażaleniu na wymienione postanowienie uczestnik postępowania zarzucił naruszenie art. 91 § 1 k.p.c. przez przyjęcie, że pełnomocnik nie był umocowany do wniesienia apelacji, podczas gdy złożone w sprawie pełnomocnictwo obejmowało umocowanie do tej czynności i wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Stosownie do art. 91 pkt 1 k.p.c. pełnomocnictwo procesowe obejmuje z samego prawa umocowanie do wszystkich łączących się ze sprawą czynności procesowych, nie wyłączając powództwa wzajemnego, skargi o wznowienie postępowania i postępowania wywołanego ich wniesieniem, jako też wniesieniem interwencji głównej przeciwko mocodawcy. Przepis ten nie wyłącza możliwości zmiany zakresu umocowania przez jego ograniczenie przedmiotowe lub czasowe, np. tylko do jednej instancji, do zastępstwa w oznaczonym czasie, ewentualnie do wszystkich łączących się ze sprawą czynności procesowych podejmowanych w określonym sądzie (por. postanowienie Sadu Najwyższego z dnia 19 listopada 1998 r., III CZP 133/98, OSNC 1999, nr 4, poz. 86). Takie ograniczenie zakresu umocowania wymaga jednak wyraźnego zaznaczenia w treści pełnomocnictwa.

Z akt sprawy wynika, że już w postępowaniu przed sądem pierwszej instancji adw. W. P. złożył udzielone mu przez uczestnika postępowania pełnomocnictwo „do prowadzenia sprawy II Ns 2857/00” (k. 18). Prawidłowo sporządzone pełnomocnictwo powinno wskazywać przedmiot sprawy i strony, pomiędzy którymi

sprawa się toczy. Niemniej podana w złożonym pełnomocnictwie sygnatura akt sprawy wskazuje, że udzielone ono zostało do prowadzenia sprawy prowadzonej pod tą sygnaturą w chwili złożenia pełnomocnictwa, a nie ma wątpliwości jaka jest to sprawa. Brak stwierdzenia, że pełnomocnictwo dotyczy postępowania przed sądem pierwszej instancji, czy też przed Sądem Rejonowym (w którym sprawa toczyła się w pierwszej instancji), nie pozwala na przyjęcie, że zakres pełnomocnictwa został ograniczony tylko do tego postępowania. Umocowanie pełnomocnika procesowego do prowadzenia konkretnej sprawy, bez ograniczenia zakresu pełnomocnictwa, oznacza umocowanie pełnomocnika do podejmowania wszystkich łączących się ze sprawą czynności procesowych, a więc także do sporządzenia i wniesienia apelacji oraz zastępowania mocodawcy w postępowaniu apelacyjnym (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 19 października 1999 r., III CZ 115/99, OSNC 2000, nr 4, poz. 80).

Niedołączenie pełnomocnictwa udzielonego adwokatowi W. P., który wniósł apelację, do reprezentowania uczestnika postępowania przed Sądem Okręgowym w W. nie stanowiło braku apelacji. Nie było zatem podstawy do żądania jego usunięcia i nieusunięcie tego braku w wyznaczonym terminie nie mogło stanowić przyczyny odrzucenia apelacji.

Z przytoczonych względów, uznając zażalenie za zasadne, Sąd Najwyższy na podstawie art. 13 § 2 w zw. z art. 393¹⁸ § 3, art. 397 § 2 i art. 386 § 4 k.p.c. postanowił jak w sentencji.